

Det Kongelige justis- og politidepartement
Postboks 8005 Dep
0030 Oslo

JUSTISDEPARTEMENTET	
- 3 NOV 2006	
SAKSNR:	200604470
AVD/KONT/BEH:	RBA /RBA/BHH
DOK.NR.	33
ARKIVKODE	008

Deres ref:
200604470-RBA-K /LB/BHH

Vår ref:
kbt/cb/B_NOU 2006:6

Arkiv:
32

Dato:
31.10.06

NOU 2006:6 - Når sikkerheten er viktigst

Det vises til brev av 26.06.2006 der Det Kongelige justis- og politidepartement ber om høringskommentarer til ovennevnte utredning.

Oljeindustriens Landsforening (OLF) har hatt en bred gjennomgang av det foreliggende materiale. Vi er positive til det arbeidet som er utført, og ser utredningen som en nødvendig oppfølging av anbefalingene i Sårbarhetsutvalgets innstilling, ref. St. Meld. 17 (2001-2002).

OLF har lagt til grunn at deler av petroleumssektorens infrastruktur er kritisk for samfunnet, i tråd med vurderingene i NOU 2006:6. Av dette følger at både sektoren selv, og offentlige aktører med ansvar og roller i grensesnittet til denne sektoren, må legge forholdene til rette for å kunne gi virksomheten nødvendig beskyttelse. Dette er en oppgave som vil kreve samarbeid, tillit og sektorovergripende løsninger. OLF ønsker å bidra til at nødvendige beskyttelsestiltak blir iverksatt, og forventer at berørte myndigheter, offentlige organer og etater vil samarbeide for å løse denne viktige oppgaven uten ytterligere forsinkelser og nye utredninger.

Vi vil kort sammenfatte noen sentrale punkter fra vår høringsuttalelse:

- OLF ser positivt på et større engasjement fra Justis- og politidepartementet når det gjelder overordnet, flersektoriell prioritering av offentlige sikringstiltak. Det bør opprettes et forpliktende program for risiko- og sårbarhetsanalyse av kritisk infrastruktur på tvers av sektorene, og det bør etableres nasjonale mål og akseptkriterier for nærmere definerte skadescenarier.
- Et mangelfullt hjemmelsgrunnlag og fraværet av overordnede nasjonale faglige føringer og rådgivning er en reell utfordring for samordningen av sikringstiltak i sektoren. OLF støtter Utvalgets anbefaling om at privat virksomhet kan underlegges bestemmelsene i Sikkerhetsloven med enkeltvedtak, i samsvar med dagens regulering. Identifisering av virksomheter som helt eller delvis bør omfattes av Sikkerhetsloven må skje i en prosess mellom virksomheten, deres organisasjoner og relevante tilsynsmyndigheter. Dersom Sikkerhetslovens bestemmelser, og da særlig Forskrift om personellsikkerhet og den nye forskrift om objektsikkerhet, ikke blir gjort gjeldende for sektoren, anbefaler OLF at tilsvarende reguleringer blir forskriftsfestet med hjemmel i Petroleumsloven.

- De praktiske og forretningsmessige konsekvensene i petroleumssektoren av å bli underlagt Sikkerhetsloven vil være begrenset for de fleste aktuelle aktører. Det vil imidlertid kunne ta noe tid for bransjen å etterleve samtlige bestemmelser fullt ut, og det må legges opp til nødvendige overgangsordninger dersom dette skulle bli aktuelt. Sikkerhetslovens nye forskrift om objektsikkerhet må uavhengig av dette ferdigstilles uten ytterligere forsinkelser.
- OLF ser et klart behov for å etablere flere arenaer for et mer praktisk samarbeid om sikringsmessige problemstillinger mellom industrien og myndighetene. PST og NSM bør videreutvikle og spisse sin rådgivende virksomhet, i tråd med etablert praksis i land det er naturlig å sammenligne seg med. Vi vil også understreke behovet for effektiv lokal etterretning i umiddelbar nærhet av sektorens kritiske infrastruktur.
- OLF ser behov for en rask avklaring når det gjelder sektorens tilgang på offentlige sikringsressurser til beskyttelse av kritisk infrastruktur. Vi har erfart at det er en relativt høy terskel før politipersonell settes til vakthold ved viktige og eventuelt truede objekter. OLF er av den oppfatning at sentrale anbefalinger i St. Meld. 17 (2001-2002) relatert til bistand fra Forsvaret til politiet i fredstid fortsatt ikke er ivarettatt i nødvendig grad. Et nært, avklart og målrettet samarbeid mellom politiet og Forsvaret er nødvendig for å unngå sabotasje og terror mot kritisk infrastruktur. Signaler i media både fra politiet og Forsvaret gir håp om en mer strukturert og målrettet bruk av Heimevernets sikringsressurser, der disse tildeles oppdrag for å sikre landanlegg mot terror og sabotasje. Det er behov for en avklaring mht. hvilke rammer som gjelder for bruk av Heimevernets ressurser til sikringsoppdrag, herunder hvor alvorlig en situasjon skal være før den sivile infrastruktureier kan forvente støtte fra det offentlige.
- OLF vil understreke at de forsinkende barrierer infrastruktureier må kunne forventes å etablere for å hindre skade, må stå i forhold til den offentlige sikringsinnsats som vil bli gjort tilgjengelig, og hvor fort offentlige sikringsressurser vil komme til stedet. Når målsetningen med tiltakene er å begrense eller hindre skade, må infrastruktureier og myndighetene samarbeide. Det forutsettes at myndighetene legger tilrette for at offentlige sikringsstyrker får en reell mulighet til å hindre skade ved et væpnet anslag.
- OLF har tidligere påpekt at begrensninger i roaming-mulighetene i det mobile telenettet kan utgjøre en sikkerhetsrisiko, og foreslår at det etableres mekanismer og hjemmelsgrunnlag for å sikre nødvendig fleksibilitet på dette området. Vi vil også påpeke at det er viktig at virksomheter som har operatøransvar for kritisk infrastruktur får tilgang på prioriterte samband i mobilnettet.
Slik det fungerer i dag vil operatørene innen oljesektoren ha samme tilgang til mobilnettet som alle andre abonnenter i en beredskapsituasjon. En blokkering i nettet, som vi har erfart under bl.a. høytider, vil medføre at det ikke vil være mulig å gjennomføre mobilisering i en beredskapsituasjon og legge sterke begrensninger på de operative tiltakene.
OLF vil dessuten sterkt anbefale at virksomheter som eier eller opererer kritisk infrastruktur blir inkludert som bruker i det nasjonale nødnett slik at en sikrer tilgjengelighet til mobile ressurser i en beredskapssituasjon.

Med vennlig hilsen
OLF Oljeindustriens Landsforening

Knut Thorvaldsen
Direktør HMS

1 Innledning

Petroleumssektoren legger hvert år ned et betydelig arbeid for å sikre de store verdier bransjen er satt til å forvalte. Dette gjøres uten detaljert regulering i lov eller forskrift. Først gjennom Lov om Petroleumsvirksomhet som trådte i kraft 17. juni 2001, ble rettighetshavers plikt til å bidra til å hindre bevisste anslag, lovfestet. Det er imidlertid ikke utarbeidet noen egen forskrift til petroleumsloven som regulerer sikringsarbeidet i sektoren, og slik regulering er heller ikke innarbeidet i andre sektorforskrifter. Petroleumssektoren er i dag ikke underlagt bestemmelsene i Sikkerhetsloven.

Bransjen har i forskjellig grad iverksatt tiltak relatert til personellsikring, fysisk sikring og informasjonssikring. Som bransjeorganisasjon søker OLF å koordinere disse tiltakene mellom aktørene, dvs. operatørselskap, leverandører, transportbedrifter, rederier og helikopteroperatører. Selv om de fleste aktører viser stor forståelse for behovet for å iverksette nødvendige grunnsikringstiltak, er mangelfullt hjemmelsgrunnlag og fraværet av overordnede nasjonale faglige føringer og rådgivning, en reell utfordring for samordningen av sikringstiltak i sektoren.

Begrepet "kritisk infrastruktur" brukes ikke i Petroleumsloven. Begrepet står derimot sentralt i NOU 2006:6, og det benyttes også i St. meld. 17 (2001-2002). NOU 2006:6 viser til at infrastrukturen i petroleumssektoren er kritisk for samfunnet. Dette er i samsvar med petroleumsindustriens egen vurdering, og OLF har lagt dette til grunn i det følgende. NOU 2006: 6 viser også til andre lands forventninger til å motta stabile petroleumsleveranser fra Norge. Hvorvidt slike avhengigheter ut over landets grenser skal være dimensjonerende for sikringstiltak i Norsk petroleumsindustri, vil avhenge av kontraktsfestede leveringsforpliktelser og bedriftsøkonomiske betraktninger. Det er ikke inngått avtaler mellom Norge og kjøperlandene på nasjonalt nivå som regulerer slike forhold.

Utvalget drøfter energisektorens sårbarhet. Fremveksten av internasjonal terrorisme, og oppblomstringen av selvstyrte jihadistgrupperinger i vestlige land, reiser spørsmål om kritisk infrastruktur og kritiske samfunnsfunksjoner i større grad vil bli et mål for terroraksjoner enn dagens tradisjonelle symbolverdimål. Hvis et sårbarhetsperspektiv legges til grunn, er potensialet for alvorlige konsekvenser stort i petroleumssektoren. Ifølge Norsk Utenrikspolitisk Institutt (NUPI) er energiproduksjon, herunder olje- og gassutvinning, et av de viktigste potensielle og sårbare mål for terrorisme og sabotasje.

Utvalget drøfter bruken av risikobegrepet ved prioritering av forebyggende sikringstiltak. Sannsynligheten for skade bestemmes av infrastrukturens sårbarhet, og om trusselaktøren har intensjon og kapasitet til å utøve skade. Om infrastrukturen bør beskyttes, og i så fall i hvilket omfang, vil avhenge av sannsynligheten for skade, men i enda større grad av konsekvensene av skade. Konsekvensene kan omfatte tap av menneskeliv, skader på det ytre miljø og økonomiske tap. For petroleumssektoren vil en samfunnsmessig verdivurdering være et naturlig utgangspunkt, der man vurderer hvor stor verdi det aktuelle infrastrukturelement tilfører samfunnet. En slik vinkling vil i de fleste tilfelle gi samme resultat som om prioriteringen var basert på bedriftsøkonomiske vurderinger. OLF anbefaler derfor at bedriftsøkonomiske vurderinger av konsekvensene av skade legges til grunn ved prioritering av sikringstiltak i sektorens kritiske infrastruktur.

2 Offentlig styring og kontroll

Et overordnet, nasjonalt engasjement er nødvendig for å oppnå balanse og helhetlig beskyttelse av landets kritiske infrastruktur. OLF ser positivt på et større engasjement fra Justis- og politidepartementet når det gjelder overordnet, flersektoriell prioritering av offentlige sikringstiltak. Justis- og politidepartementet bør søke råd hos DSB, NSM, PST og relevante tilsynsmyndigheter, og sørge for reell involvering av industrien.

Sikkerhetslovens virkeområde er i dag begrenset til forvaltningsorganer og leverandører av sikkerhetskritiske leveranser. Noen få sivile virksomheter er også underlagt lovens bestemmelser, og da på en slik måte at hele loven med tilhørende forskrifter er gjort gjeldende samlet. Utvalget beskriver hvordan privat virksomhet som bør omfattes av Sikkerhetsloven, kan identifiseres. Det anbefales at loven gjøres gjeldende med enkeltvedtak i samsvar med dagens regulering, og at Justis- og politidepartementet gis denne fullmakten. OLF støtter dette forslaget, og vil understreke at identifisering av virksomheter som helt eller delvis bør omfattes av Sikkerhetsloven må skje i en prosess mellom virksomheten, deres organisasjoner og relevante tilsynsmyndigheter.

Dersom Sikkerhetsloven gjøres gjeldende for petroleumssektoren, vil spesielt Forskrift om personellsikkerhet og en ny forskrift om objektsikkerhet stå sentralt. Forskrift om informasjonssikkerhet vil også få konsekvenser for den berørte virksomhet.

OLF har tidligere avgitt høringsuttalelse til rapporten fra Forsvarsdepartementets arbeidsgruppe om objektsikkerhet, datert 24. mai 2002. Utvalget anbefaler nødvendige endringer av Sikkerhetsloven hva gjelder objektsikkerhet, og ber om at det blir gitt utfyllende forskriftbestemmelser på dette området. Det er etter vårt skjønn behov for å få denne forskriften på plass uten ytterligere forsinkelser, uavhengig av om petroleumssektoren helt eller delvis blir underlagt Sikkerhetsloven bestemmelser.

OLF mener at de praktiske og forretningsmessige konsekvensene av å bli underlagt Sikkerhetsloven vil være begrenset for de fleste aktuelle aktører. Det er gjort en vurdering av avvik mellom Sikkerhetslovens nåværende forskrifter og etablert praksis i sektoren. OLF vil i denne sammenheng understreke at en utvidelse av Sikkerhetslovens anvendelsesområde i petroleumssektoren ikke må være til hinder for virksomhetens etablerte forretningsdrift og fremtidige forretningsutvikling i inn- og utland. Dette vil spesielt stille krav til virksomheten når det gjelder nøktern og korrekt bruk av Sikkerhetslovens bestemmelser om gradering av beskyttelsesverdig informasjon. OLF forventer at det vil kunne ta noe tid for bransjen å etterleve samtlige bestemmelser fullt ut, og ber om at det legges opp til nødvendige overgangsordninger dersom dette skulle bli aktuelt.

Utvalget foreslår å endre Sikkerhetsloven slik at denne også kan gjelde virksomheter som har et dokumentert behov for å tilvirke skjermingsverdig informasjon. Dette behovet gjelder også innen petroleumssektoren, og OLF vil støtte et slikt forslag.

OLF støtter Utvalgets forslag om å etablere en nasjonal strategi for tilsynsvirksomhet knyttet til sikring av kritisk infrastruktur. Tilsynsvirksomheten må gjøres til gjenstand for en tverrsektoriell avstemning både hva gjelder omfang og nivå. I denne sammenheng er det viktig at ansvarsforholdene mellom direktorater og tilsynsmyndigheter er avklart. Dette gjelder også med tanke på den rådgivningsfunksjon disse etatene skal utøve.

Petroleumslovens § 9-3 med forarbeider, ref. Ot.prp. 46 (2002-2003), pålegger rettighetshaverne å iverksette og opprettholde sikringstiltak for å bidra til å hindre bevisste anslag. Virksomheten forutsettes å ha beredskapsplaner for slike anslag, herunder tiltak som skal bidra til å hindre drifts- og leveranseavbrudd i slike situasjoner. Disse bestemmelsene sikrer styring og kontroll med sikringsarbeidet i petroleumssektoren. Dersom Sikkerhetslovens bestemmelser, og da særlig Forskrift om personellsikkerhet og den nye forskrift om objektsikkerhet, ikke blir gjort gjeldende for sektoren, anbefaler OLF at tilsvarende reguleringer blir forskriftsfestet med hjemmel i Petroleumsloven.

Utvalget drøfter sikkerhets- og beredskapsarbeid knyttet til kjerneoppgaver i kritisk infrastruktur, og anbefaler at slike aktiviteter beholdes som en integrert del av virksomheten under nasjonal kontroll. Både helikoptertjenester, forsynings- og beredskapsfartøy opererer i dag delvis under utenlandsk flagg. Dette vil kunne bli en beredskapsmessig utfordring i en krisesituasjon, hvis flaggstaten ønsker å rekvirere de aktuelle ressursene. OLF vil understreke

at det må finnes mekanismer som sikrer nødvendig tilgang på denne typen ressurser også ved en langvarig økt trusselsituasjon internasjonalt, slik at petroleumsvirksomheten kan drives videre i mest mulig normale former.

Utvalget peker på mulige problemstillinger knyttet til utviklingen i telemarkedet dersom ikke nasjonale reserveløsninger etableres. OLF har tidligere påpekt at begrensninger i roaming-mulighetene i det mobile telenettet kan utgjøre en sikkerhetsrisiko, og foreslår at det etableres mekanismer og hjemmelsgrunnlag for å sikre nødvendig fleksibilitet på dette området.

OLF støtter Utvalgets bekymring vedrørende vaktsselskapenes nye rolle i dagens samfunn. Et vaktsselskap kan aldri bli noen erstatning for politiressurser som har mulighet og mandat til maktutøvelse i tilspissede situasjoner. Ansvar for å beskytte samfunnet mot kriminelle handlinger i fredstid ligger hos politiet.

Plan og bygningsloven skal gjøre det mulig å gjennomføre en samfunnsplanlegging som bidrar til å hindre eller fjerne ugunstige etableringer i et samfunnssikkerhetsperspektiv. Dette er relevant også for petroleumssektoren, både hva gjelder tredjeparts risiko og risikoen knyttet til bevisste anslag. Lokalisering av kritisk infrastruktur må ta nødvendig hensyn til sikringsmessige forhold.

OLF støtter forslaget om opprettelse av et forpliktende program for risiko- og sårbarhetsanalyse av kritisk infrastruktur på tvers av sektorene. Det bør også etableres nasjonale mål og akseptkriterier knyttet til nærmere definerte skadescenarier. Avhengighet mellom sektorer må føre til at alle berørte parter gis nødvendig prioritet og offentlig beskyttelse. Avhengighet av eksterne leverandører er i dag utbredt i petroleumssektoren, og beskyttelsestiltakene må også ta hensyn til dette.

3 Samarbeidsarenaer for informasjonsutveksling og rådgivning

Utvalget anbefaler at det etableres møteplasser der offentlige og private virksomheter kan møtes regelmessig for å drøfte trusler, sårbarhet og nødvendige tiltak. NSM har på vegne av Justis- og politidepartementet og Forsvarsdepartementet en sentral rolle på vegne av de to departementene for å koordinere den forebyggende sikkerhetstjenesten i Norge. Denne omfatter blant annet sikring av skjermingverdig informasjon og objekter mot sikkerhetstruende virksomhet. Petroleumssektoren er i dag ikke underlagt sikkerhetslovens bestemmelser. Det finnes heller ikke relevant sektorlovgivning som hjemler et tettere samarbeid med relevante myndigheter. Petroleumssektoren har derfor begrenset tilgang til informasjon og rådgivning fra aktuelle etater, spesielt NSM og PST, og det er uklart om virksomheten får tilgang til informasjon og råd som er nødvendig for å sikre sektorens kritiske infrastruktur på en egnet måte.

OLF er representert i Regjeringens kontaktgruppe for forebygging av terrorhandlinger, som ledes av politiets sikkerhetstjeneste (PST) og består av representanter fra det offentlige og fra privat næringsliv. Oljedirektoratet og Petroleumstilsynet er også medlemmer. Gruppen skal blant annet vurdere konsekvenser knyttet til trusselendringer både nasjonalt og internasjonalt. OLF ser et klart behov for å etablere flere arenaer for et mer praktisk samarbeid mellom industrien og myndighetene. Det vises her til etablert praksis i Storbritannia, der sikkerhets- og etterretningstjenestene gjennom flere år har utviklet et tett samarbeid om både informasjon og rådgivning. OLF anbefaler spesielt at PST og NSM videreutvikler og spisser sin rådgivende virksomhet, i tråd med etablert praksis i land det er naturlig å sammenligne seg med.

Nøkkelpunktdirektivet med vedlegg beskriver hvordan utvelgelsen av kritisk infrastruktur skjer i dag. Den etablerte ordningen er i hovedsak basert på å sikre militær infrastruktur og sivil infrastruktur som støtter militære styrker i en alvorlig krise eller krigstruende situasjon eller krig. Selv om ordningen er det nærmeste man kommer en formell klassifisering av kritisk

infrastruktur i landet i dag, er den lite tilpasset dagens trusselbilde og den endrede sårbarhet i dagens samfunn, og kan således verken brukes til klassifisering av infrastrukturen eller allokering av offentlige sikringsressurser hvis tankegangen i NOU 2006:6 skal legges til grunn. OLF forventer at Forsvarets prioriteringer i nødvendig grad samordnes med fremtidige prioriteringer av kritisk infrastruktur, og anbefaler at ansvaret for å samordne og vedlikeholde slike prioriteringer i sivil sektor legges til NSM.

I 2005 ble det opprettet et sentralt totalforsvarsforum bestående av representanter fra forsvaret og rekke sivile etater og direktorater. Dette forum erstatter de tidligere totalforsvarsnemnder. Direktøren for Oljedirektoratet er en av de faste medlemmer i dette forum. Sentralt totalforsvarsforum skal være en møteplass for sivile og militære myndigheter for å drøfte problemstillinger knyttet til totalforsvar, sivilt- militært samarbeid og samfunnssikkerhet, og best mulig legge tilrette for beredskapsplanlegging og samhandling i hele krisespekteret. OLF forventer at det sentrale totalforsvarsforum vurderer konsekvensene av å klassifisere deler av petroleumssektorens virksomhet som kritisk infrastruktur, og da spesielt med tanke på bruken av offentlige sikringsressurser.

Et større anslag vil sannsynligvis kreve omfattende rekognosering i forkant. OLF ønsker å vektlegge behovet for effektiv lokal etterretning i umiddelbar nærhet av sektorens kritiske infrastruktur. Industrien har erfart at slik etterretning i dag i beste fall er mangelfull, og mener dette kan få katastrofale konsekvenser.

Industrien oppfordrer myndighetene til å legge forholdene tilrette for å kunne foreta nødvendig bakgrunnskontroll av personell som har sitt daglige arbeid i landets kritiske infrastruktur. OLF ser for seg at det utvikles et kontrollregime tilpasset de sikringsmessige utfordringer bransjen står overfor i dag.

Utvalget peker på viktigheten av å opprettholde og videreutvikle kompetansen til Konsortium for forskning på terrorisme og internasjonal kriminalitet. OLF har i flere år deltatt i dette konsortiet, og støtter Utvalgets forslag om at Justis- og politidepartementet bør være en del av brukermiljøet. OLF støtter også Utvalgets anbefaling om at mandatet til Forsvarets Forskningsinstitutt (FFI) utvides til også å omhandle samfunnets sårbarhet i sivil sektor.

4 Sektorens tilgang på offentlige sikringsressurser

OLF ser behov for en rask avklaring når det gjelder sektorens tilgang på offentlige sikringsressurser til beskyttelse av kritisk infrastruktur. Dette gjelder både ved trusler, reelle anslag og ved øvelser. Hvis et industrianlegg, uavhengig av forholdet til Sikkerhetsloven, gjennom tverrsektoriell prioritering av overordnet nasjonal instans får status som kritisk infrastruktur, må det kunne forventes at virksomheten selv iverksetter relevante tiltak for deteksjon og forsinkelse av sikkerhetstruende virksomhet. Men myndighetene må også prioritere sine sikringstiltak i henhold til dette. Det har liten hensikt at industrien detekterer og forsinker et alvorlig anslag mot kritisk infrastruktur, hvis ikke offentlige sikringsressurser rekker frem i tide til å hindre ødeleggelse.

Politiet har ansvaret for å forebygge og håndtere terror- og sabotasjesituasjoner i fredstid. Beredskapstroppen ved Oslo politidistrikt, politiets utrykningsenhet som er til stede i alle politidistriktene, og politiets øvrige operative personell, vil kunne benyttes i slike sammenhenger. Også Politireserven kan komme til anvendelse enten i direkte objektbeskyttelse, eller ved at den kalles inn for å styrke ordinær polititjeneste. OLF har erfart at det er en relativt høy terskel før politipersonell settes til vakthold ved viktige og eventuelt truede objekter. Politiet har begrensede ressurser i det daglige, og politiets ressurser vil ikke strekke til hvis man får handlinger på flere steder samtidig.

Politiet kan be om bistand fra Forsvaret dersom politiets ressurser ikke strekker til. Slik bistand er regulert i instruks fastsatt ved Kgl. res. 28. februar 2003. Instruksen gir Forsvaret og

politiet generelle og praktiske retningslinjer for rask og sikker vurdering og handling. Instruksen gjelder for Forsvarets bistand til politiet i både fred, krise og krig, og omfatter også Kystvaktens og Heimevernets bistand til politiet. Det er en forutsetning for slik bistand at politiets egne personell- og/eller materiellressurser ikke strekker til. Den politimester som mottar bistand fra Forsvaret har den overordnede ledelse av operasjonen.

St. meld. 17 (2001-2002) omtaler denne situasjonen slik: "Eksisterende regelverk og beslutningsprosedyrer for bistand fra Forsvaret til politiet (og andre sivile myndigheter) i fred bør gjennomgås med sikte på at man i kritiske situasjoner så raskt som mulig vil kunne sette inn militære ressurser som støtte til politiets krisehåndtering. I denne gjennomgangen vil det også kunne være aktuelt med en ny drøfting av beredskapslovgivningen. Det bør foretas en grundig utredning for å vurdere om kommandoforholdene mellom politiet og Forsvaret er hensiktsmessige i forhold til de trusler samfunnet kan risikere å stå overfor." OLF er av den oppfatning at denne anbefalingen fortsatt ikke er ivarettatt i nødvendig grad.

I Innstilling fra forsvarskomiteen til Stortinget nr. 49 (2004-2005) om samfunnssikkerhet og sivilt-militært samarbeid, heter det videre: "Når det gjelder bistand til politiet i forbindelse med å bekjempe terroranslag, kan HV i gitte situasjoner være en viktig ressurs. Slik bistand antas primært å kunne være aktuelt i forbindelse med situasjoner der det iverksettes omfattende objektsikring, eller hvor beskyttelsesbehovet vil kunne strekke seg over en lengre tidsperiode."

Forsvarets spesialkommando (FSK) ble etablert for å være assistansekapasitet for politiet i bekjempelse av eventuelle terroranslag offshore. Sekundært kan FSK også bistå politiet ved terror og sabotasjehandling på land. Forsvarets ressurser til objektsikring vil i det vesentlige komme fra HV-styrker. Lov om Heimevernet av 17. juli 1953 § 13 ble gjennom Ot.prp. nr. 36 (2005-2006) endret slik at denne paragraf nå hjemler bruk av HV-styrker til "vakthold og sikring av objekter og infrastruktur, som tar sikte på å avverge eller begrense anslag av omfattende eller av annen årsak særlig skadevoldende karakter, rettet mot vesentlige samfunnsinteresser."

Politidirektør Ingelin Killengreen og forsvarssjef Sverre Diesen har i en felles kronikk i VG den 3. mai 2006 med tittelen "Sikkerhet i vår tid", påpekt nødvendigheten av å tenke nytt rundt sikkerhetsbegrepet basert på at nye trusler og risikoer har endret sikkerhetsbildet. I artikkelen pekes det blant annet på behovet for regelmessige øvelser mellom politiet og Forsvaret på realistiske og relevante oppdrag, og bruken av Heimevernet som bistandsressurs. OLF deler oppfatningen av at et nært, avklart og målrettet samarbeid mellom politiet og Forsvaret er nødvendig, der Heimevernets sikringsressurser tildeles oppdrag for å sikre landanlegg mot terror og sabotasje.

Det bør avklares hvilke rammer som gjelder for slike sikringsressurser, herunder hvor alvorlig en situasjon skal være før den sivile infrastruktureier kan forvente støtte fra det offentlige. OLF vil understreke at de forsinkende barrierer infrastruktureier må kunne forventes å etablere for å hindre skade, må stå i forhold til den offentlige sikringsinnsats som vil bli gjort tilgjengelig, og hvor fort offentlige sikringsressurser vil komme til stedet. Når målsetningen med tiltakene er å begrense eller hindre skade, må infrastruktureier og myndighetene samarbeide på alle nødvendige måter for å møte denne målsetningen.